

[Niels Frederiksen.]

ninger, trufne i de Lande, til hvilke vi er knyttet med saa mange Baand, forretningsmæssige og andre, Beslutninger, hvis Virkning paa vore Forhold ingen formaar at vurdere. Det er vist ikke for meget at ville paastaa, at der i Øjeblikket ikke er nogen Politiker, der formaar at se klart i de nuværende Forhold, og der er neppe heller nogen, der evner at vurdere blot nogenlunde rigtigt, hvorhen alt dette vil føre, og hvordan Tilstanden vil blive i den allernærmeste Fremtid. Ved de moderne Meddelelsesmidler, Pressen og Radioen, er store Dele af Befolkningen i Stand til fra Dag til Dag at følge Begivenhederne ude i Verden, og der er neppe Tvivl om, at de Meddelelser, vi faar derudefra, skaber en lurende Utryghedsfølelse i mange Sind. Jeg er ogsaa vis paa, at der hos mange bundfælder sig en Forstaaelse af, at vi i den kommende Vinter kan komme til at staa overfor store Vanskeligheder, at der ude i Verden kan indtræffe Begivenheder af en saadan Styrke og et saadant Omfang, at de politiske Stridigheder, vi ellers beskæftiger os med herhjemme, bliver smaa i Forhold til det, vi kan komme til at staa overfor.

Een Ting er derfor sikker: i de Tider, vi gaar i Møde, bliver der Brug for alt det Sammenhold i Nationen, der kan opnaas. Der kan ikke diskuteres om Rigtigheden af den Opfattelse, at i onde Tider staar Folket stærkest, naar det gaar Vanskelighederne i Møde i Enighed. Men Enighed og Sammenhold er betinget af Villie til Forstaaelse, ikke blot mellem de politiske Partier, men ogsaa mellem Samfundsklasserne.

Og hvis man lægger Mærke til de Krav, der stilles, og de Udtalelser, der fremsættes, tror jeg, man kan gaa ud fra, at Forstaaelse er nødvendig baade overfor de Vanskeligheder, Tiden allerede har bragt for Landbruget og Skibsfarten, og overfor dem, der maaske kan komme for Haandværk og Industri, for Handel og Fiskeri, og ikke mindst Forstaaelse af de Vanskeligheder, der kan komme for den store Del af Befolkningen, der bliver gjort arbejdsløs og eksistensløs. Der maa vises Forstaaelse af de Vanskeligheder, Tiden allerede har bragt for Landbruget, Vanskeligheder, der i Øjeblikket truer mange med at skille dem fra Hus og Hjem, men lige saa nødvendigt er det, at Landbruget viser Forstaaelse af de Ulykker, der rammer den Borger, som staar uden nogen som helst Mulighed for at opretholde sit Hjem og ernære sin Familie. Jeg tror, man uden Overdrivelse kan paastaa, at der i Øjeblikket hverken er Trang til eller Brug

for den politiske Opfattelse, at Erhvervene, f. Eks. Landbruget, kan stille Krav til Staten om Hjælp — fra visse Hold gøres det endda under Trusler —, samtidig med at man henviser den arbejdsløse til Fattighjælp eller Sult. Hvis Sammenhold skal kunne naas, maa der være en saadan Forstaaelse til Stede, at enhver gør sig klart, hvilke Vanskeligheder de enkelte kan komme ud for, hvis Tiden bliver saa ond, som den tegner til.

Et Lyspunkt og en Støtte baade for Erhvervslivet og for hele vort Land er efter vor Opfattelse det Statsregnskab, den højtærede Finansminister har forelagt. Ingen vil bestride, at det betyder en Styrkelse af vore Forhold, og at det er en Værdi for os, at et Statsregnskab som det aflagte kan fremlægges for Rigsdagen. Det viser, at det har været muligt at afdrage 40 Mill. Kr. paa vor Statsgæld og derved styrke hele vor offentlige Økonomi, at man har været i Stand til af Driftsoverskuddet derudover at afholde mange Udgifter til Nyerhvervelser i Henhold til § 26 uden at gøre yderligere Laan, og at man endda har været i Stand til at forøge Kassebeholdningen med ca. 1 Mill. Kr.

Det fremlagte Finanslovsforslag er udarbejdet ogsaa med Hensyntagen til de nuværende vanskelige økonomiske Forhold. Der er vist Villie til Sparsommelighed, uden at der er anvendt Brutalitet. Man har bestræbt sig for at spare paa alle Omraader, hvor det er muligt at spare paa Statens Udgifter uden at hemme eller forringe Erhvervslivets Vilkaar. De Besparelser, som Finanslovsforslaget er Udtryk for, haaber jeg vil blive modtaget af de Dele af Befolkningen, som de gaar ud over, med Forstaaelse. Det foreliggende Finanslovsforslag er efter min Mening Udtryk for Muligheden af en Tilpasning efter de gældende Forhold, uden at man gør sig skyldig i Uret, og for at man ogsaa i vanskelige Tider kan opretholde Balance i vor offentlige Husholdning.

Under Forhandlingerne om Finanslovsforslaget har man rejst det Spørgsmaal, hvem der har Æren for det gode finansielle Resultat. Jeg skal herom sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ikke kan tale om politisk Moral, naar han anlægger den Betragtning, at Æren for det gode finansielle Resultat skyldes det kloge Styre, som vi havde under det ærede Medlems Ledelse, naar det ærede Medlem da ikke samtidig oplyser, at den kraftige Nedskæring paa de sociale Udgifter ikke alene tilsigtede at bringe de finansielle Forhold i Orden, men ogsaa tilsigtede en Skattelettelse for de mest velstillede Borgere